

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.510/2008/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Radnóti István Ügyvéd Iroda (1055 Budapest, Bihary u. 20. IV. em. 1. szám, ügyintéző: dr. Radnóti István ügyvéd) által képviselt felperesnek, a Palotai Ügyvédi Iroda (1114 Budapest, Bartók Béla út 76. I/2. szám, ügyintéző: dr. Palotai Beáta ügyvéd) által képviselt alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. május 27-én kelt 10.G.40.695/2007/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 360.000 (Háromszázhatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az adóhatóság külön felhívására a felhívásban megjelölt módon és számlára fizesse meg az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 810.800 (Nyolcszáztízezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Fővárosi Bíróság 2008. május 27-én kelt 10.G.40.695/2007/15. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 13.513.096 forint tőkét és ezután 2006. október 1. napjától kezdődően a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű kamatát, valamint 1.770.800 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes 2006. január 25-től június 30-ig terjedő időszakban árut szállított az alperes részére, írásbeli megrendelés alapján. Az alperes megrendeléseit a felperes a vételár egyidejű közlésével írásban visszaigazolta. A felperes az áruk ellenértékéről (összesen 13.513.096 forint vételárról) számlákat bocsátott ki, de az alperes a vételárat nem fizette meg. A felperes a kereseti kérelmében 13.513.096 forint és ezen összeg után 2006. október 1-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes hibásan teljesített és erre alapítva a felperessel szemben kártérítési igényt kíván érvényesíteni beszámítással.

Az elsőfokú bíróság felhívta az alperest, hogy a Pp. 139. §-ában foglaltak szerint határozott ellenkérelmet terjesszen elő pontosan megjelölve a beszámítani kívánt összeget és az annak alapjául szolgáló tényeket is adja elő. Az alperes a felhívásnak határidőben nem tett eleget. Előadta, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztártól (a továbbiakban: OEP) kérte a szükséges dokumentumok megküldését, amely alapján az érdemi ellenkérelmét előterjeszteni tudja, de ezeket a dokumentumokat nem kapta meg, ennek hiányában az

ellenkövetelés összegére kiterjedő érdemi nyilatkozatot nem tud előterjeszteni. Az alperes a 2008. május 27-én tartott folytatólagos tárgyaláson az ellenkérelmével kapcsolatosan érdemi nyilatkozatot nem tudott tenni. Tanúbizonyítási indítványként az alperes dr. I. P., Sz. I. és E. A. kihallgatását kérte, de nem jelölte meg azokat a tényeket, amelyeket a tanúkkal bizonyítani kívánt.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 379. §-ának (1) bekezdése felhívása mellett a felek között létrejött szállítási szerződés alapján kötelezte az alperest az átvett áruk ellenértékének megfizetésére. A határozatának indokolása szerint az alperes nem vitatta az áru átvételét, azonban az érvényesíteni kívánt ellenkövetelésére vonatkozóan határozott kérelmet nem terjesztett elő, ezzel kapcsolatban tényeket sem adott elő az elsőfokú bíróságnak a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatos tájékoztatása ellenére. Az alperes a tanúbizonyítási indítványát sem indokolta, és azt nem a Pp. 167. §-a szerint terjesztette elő, így a Pp. 3. § (4) bekezdése és 141. § (2) és (6) bekezdése alkalmazásával a bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság mellőzte, a késedelmeskedő alperes további tényállításainak, bizonyítási indítványainak bevétele nélkül, és a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően marasztalta az alperest. A Ptk. 298. és 301/A. §-a felhívása mellett kötelezte az alperest a késedelmi kamat, a Pp. 78. § (1) bekezdése és 75. § (1) bekezdése alapján 810.800 forint eljárási illeték és 960.000 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.)IM rendelet 2. § (1) - (2) bekezdése alapján a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóként állapította meg.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be 16. sorszám alatt fellebbezést, melynek indokolását 19. sorszám alatt terjesztette elő. Kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Előadta, hogy a felperes keresetét jogalapjában és összecszerűségében vitatja, részére a felperes 2006. júniusáig folyamatosan szállított árukat, azonban ezen termékek gyakran hibásak voltak, illetve rövid szavatossági idővel rendelkeztek vagy már lejártak. A termékek rossz minősége miatt az alperes által

üzemeltetett laboratóriumban számos vizsgálatot nem tudtak határidőben elvégezni, ezt a kórház többször kifogásolta. Tekintettel arra, hogy az áruk minősége nem javult, így 2006. júniusától az üzleti kapcsolatot megszakította a felperessel. A felperes magatartása miatt az alperest jelentős anyagi kár érte, így az ezzel kapcsolatos kártérítési igényét a perben beszámítással kívánta érvényesíteni. Az eljárás során 2008. márciusában és májusában bejelentette az elsőfokú bíróságnak az OEP általa történt megkeresését annak érdekében, hogy igazolja az alperes hibás jelentéseinek okát, ugyanis az eljárás rendje az, hogy a jelentést az OEP megvizsgálja és korrigációra való felhívás nélkül visszaigazolja, majd a megállapított díjat kifizeti. A felperes által szállított árukkal azonban folyamatosan probléma adódott. Az esetek nagyobb részében az alperesi jelentéseket az OEP korrigációra visszaküldte, ezzel kapcsolatban az OEP egy jelentés vonatkozásában két alkalommal engedhet javítást, amit két hónapon belül el kell végezni, különben ezen időszak elteltét követően már az abban foglalt vizsgálatokat nem finanszírozza. Kifogásolta, hogy hivatkozása alátámasztására kérte a tanúbizonyítási indítványt, de ettől az elsőfokú bíróság elzárta.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte. Hivatkozott arra, hogy az alperes fellebbezése és perbeli magatartása is a per elhúzására és a fizetési kötelezettség alóli kibúvársra irányul. Felhívta a figyelmet arra, hogy a per során az alperes érdemi nyilatkozatot nem tett, a beszámításra vonatkozóan is csak általános kijelentései voltak. Kijelentette, hogy az alperes magatartása a felperesnek okoz súlyos hátrányt, mivel az alperes a felperes pénzét használja.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Ptk. 379. § (1) bekezdése szerint szállítási szerződés alapján a szállító köteles a szerződésben meghatározott dolgot a kikötött későbbi időpontban vagy időszakban

a megrendelőnek átadni, a megrendelő pedig köteles a dolgot átvenni és az árát megfizetni.

A felperes az elsőfokú eljárásban hitelt érdemlően igazolta, hogy az alperes megrendelése alapján a visszaigazolt megrendeléseket teljesítette, azokat leszámlázta, a teljesített szállítási szerződéseket bizonyító okiratokat csatolta. A felperes kétséget kizáróan bizonyította, hogy az alperes a számlákat nem kifogásolta meg, a szállítások megtörténtére és összegszerűségére vonatkozóan vitatásra utaló nyilatkozatot nem tett, a felperesnek ezen kijelentéseit az alperes nem is cáfolta. Az alperes lényegében a felperes hibás teljesítésére utalva jelezte, hogy kártérítési igényét beszámítási kifogás útján kívánja érvényesíteni, azonban a fentieken túl sem a felperesi hibás teljesítésre, sem a kártérítési igényére és beszámítási kifogására vonatkozóan érdemi tényállást nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság már a 2007. április 27-én kelt végzésével felhívta az alperest, hogy adja elő védekezése alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékait, illetve bizonyítékait csatolja, azonban ezt a kötelezettségét az alperes nem teljesítette. A felhívást az alperes 2007. május 11-én átvette, azonban a 2007. május 29-i ellenkérelme csupán általánosságban vonatkozott arra, hogy a felperes által leszállított termékek gyakran hibásak vagy lejárt, illetve rövid szavatossági idejűek voltak. Az elsőfokú bíróság a 2008. február 5-i tárgyaláson is felhívta az alperest az érdemi nyilatkozata és bizonyítékai előterjesztésére, de ennek az alperes ismét nem tett eleget, és a 2008. május 27-i tárgyaláson sem tudott érdemi nyilatkozatot tenni. A felperes pedig azt adta elő, hogy vele az alperes minőségi kifogást nem közölt a teljesítésével kapcsolatosan.

A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A Pp. 141. § (6) bekezdése szerint, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével alapos ok nélkül

késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz.

Az alperesnek kellett volna bizonyítania a felperesi hibás teljesítést és a beszámítási kifogásának jogalapját ésösszecszerűségét megalapozó tényeket. Az alperes ebben a körben az elsőfokú bíróság felhívásai ellenére érdemi tényállást sem adott elő, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta a Pp. 141. § (6) bekezdését.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokaira figyelemmel - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés sikertelen maradt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése és 239. §-a, valamint az Itv. 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte az alperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján meghatározott 810.800 forint fellebbezési illetéknek az adóhatóság külön felhívására történő megfizetésére. Kötelezte továbbá az alperest a felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése és 3. § (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére, amely ügyvédi munkadíj a 4/A. § (1) bekezdése értelmében az általános forgalmi adóval növelt összeg.

Budapest, 2009. április 8.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Molnár József s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Sándor Ottó

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő